

AVIZ
**referitor la proiectul Ordonanței de urgență pentru
sanționarea unor acte de terorism și a unor fapte
de încălcare a ordinii publice**

**Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru
sanționarea unor acte de terorism și a unor fapte de încălcare a
ordinii publice, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu
adresa nr.165 din 26.10.2001,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:**

**Proiectul urmărește agravarea tratamentului penal al unor
infrațiuni săvârșite în condiții specifice actelor de terorism sau când
este grav tulburată ordinea publică prin intimidare, prin teroare sau
prin crearea unei stări de panică, situații tot mai frecvente în societatea
contemporană.**

**Proiectul este bine conceput din punct de vedere juridic și, în
general, soluțiile propuse sunt judicioase. În vederea optimizării
proiectului sugerăm totuși examinarea următoarelor aspecte:**

**1. Pentru a marca dintr-un început condițiile speciale socio-
juridice în care intervine reglementarea, ar trebui ca în art.1,
formularea de început a alin.(1) să se refere la scopul săvârșirii**

infracțiunilor, menționat în proiect abia după litera d), putându-se examina următoarea redactare:

“Art.1. - (1) Constituie acte de terorism săvârșirea următoarelor infracțiuni în scopul tulburării grave a ordinii publice prin intimidare, prin teroare sau prin crearea unei stări de panică.”

2. În cazul art.217 Cod penal apare disproporționată agravarea maximului pedepsei de la 3 ani la 8 ani închisoare, în condițiile în care se menține ca pedeapsă alternativă amenda. Totodată, semnalăm că pentru faptele din art.2 se prevede pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi, când pentru unele infracțiuni, mai grave, enumerate în art.1, această pedeapsă nu este în prezent prevăzută.

3. În ceea ce privește pedepsele propuse la art.4 și 5, sugerăm inițiatorului ca, în raport cu gravitatea faptelor, să analizeze dacă nu ar fi mai indicată o limită minimă superioară celei propuse. În primul caz s-ar putea examina o pedeapsă de la unu la 5 ani sau chiar de la 2 la 7 ani, iar în cel de-al doilea o pedeapsă de la 6 luni (sau un an) la 3 ani, eliminându-se alternativa pedepsei amenzii.

4. În ceea ce privește dispozițiile procedurale prevăzute la art.6, dat fiind că unele infracțiuni din cuprinsul în art.1 și 2 se urmăresc la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, pentru eliminarea oricărui echivoc ar trebui ca alin.(2) să prevadă expres că urmărirea penală se efectuează din oficiu și, în mod obligatoriu, de către procuror.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1143/26.10.2001